

[Arbejdsministeren.]

at udvalget nu er nået så langt med drøftelserne af problemerne vedrørende funktionærlovens § 1, at man kan begynde på udarbejdelsen af en delbetænkning om disse spørgsmål. Det regner man med at kunne gøre i den allernærmeste fremtid; jeg tror, det bliver inden jul. I denne delbetænkning vil også blive medtaget spørgsmålet om en ændring af efterlønsreglerne i funktionærlovens § 8 — idet man nemlig også må huske på, at udvalget langs ad vejen har fået tildelt nye opgaver, som det har taget op. Det er meningen, at udvalget derefter vil gå over til at behandle problemerne i forbindelse med lovens § 10, og jeg vil gerne sige her, at udvalgets formand er indstillet på at fremme arbejdet med disse spørgsmål mest muligt i det omfang, det under hensyntagen til en saglig behandling af de meget vidtrækkende problemer, man står over for, er forsvarligt.

Udvalget er således opmærksom på det ønskelige i, at arbejdet fremskyndes i forsvarligt omfang, ligesom man vel nok også kan gå ud fra, at udvalget er klar over den interesse, som man fra forskellig hold nærer for udvalgets arbejde. Jeg kan derfor ikke se, der er noget særligt behov for, at jeg forsøger på at presse arbejdet i udvalget hurtigere frem, end udvalget selv er indstillet på. Man er altså indstillet på at arbejde hurtigt under hensyn til de forhold, som jeg har nævnt. Det afgørende må efter min opfattelse være, at der bliver gennemført en tilbundsgående undersøgelse af problemerne vedrørende organisations- og forhandlingsretten.

Jeg vil også gerne i denne forbindelse på ny minde om, at alle de funktionærorganisationer, alle de funktionærgrupper, som først og fremmest er interesseret i disse problemer, er repræsenteret i udvalget; de har altså selv den helt afgørende indflydelse på, på hvilken måde arbejdet skal forløbe. Det er klart, at der lægges vægt på de synspunkter, der kommer frem, men jeg er altså af den opfattelse, at de funktionærrepræsentanter, som sidder i udvalget, må have adgang til på forsvarlig vis at udføre arbejdet uden pres udefra.

Jens Frandsen: Jeg takker ministeren for det svar, jeg nu fik. Når jeg igen har stillet spørgsmålet, kan det måske nok for ministeren synes, at jeg er lidt for utålmodig. Men jeg må dog alligevel nok have lov til at fremhæve, at jeg finder, at arbejdet, som det er foregået hidtil, er gået lidt for langsomt; derfor var det, jeg ønskede, at ministeren skulle presse lidt på. Men hvis udvalgets formand har oplyst, at udvalget arbejder for fuldt tryk, kan det vel ikke gå hurtigere, og så bliver jeg nødt til at styre min utålmodighed lidt endnu.

Arbejdsministeren: (Erling Dinesen): Må jeg sige til hr. Jens Frandsen, at det nok var klogt, om man styrede utålmodigheden en lille smule. Jeg synes også, det var klogt, om hr. Jens Frandsen og venstre redigerede annoncer om den ting med lidt større omhu, end der har været tale om på det sidste. Jeg læste en annonce forleden dag; jeg vil lige citere et afsnit:

„HK forsøger at gennemføre et monopol på arbejdsmarkedet, derfor er udvalgsarbejdet gået i stå. Det er en situation, funktionæren ikke kan være tjent med.“

Jeg tror ikke, partiet venstre og hr. Jens Frandsen kan være tjent med at annoncere på den måde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Gunhild Due* til socialministeren:

„Vil ministeren tage skridt til at aktivisere og forbedre tilsynet med åndssvageforsorgens centre?“

Skriftlig begrundelse:

Spørgsmålet stilles i håb om, at der straks kunne ske et par forbedringer på området, som jeg erkender er både stort og på mange måder vanskeligt.

De forbedringer, jeg tænker på, er følgende:

- 1) Kunne man give centrene absolut pligt til at underrette forældre eller værge, før eller senest når en patient flyttes fra en afdeling til en anden eller indlægges på hospital o. lign?